

MIJN SLANGENWERELD

MY SNAKE WORLD

Hanni Braspenning, beeldend kunstenaar
Plutostraat 44
6543 WR Nijmegen
www.habras.exto.nl

Vanaf het zwarte fluweel keek ze me aan. Het liefst had ik mijn neus plat tegen het raam van de winkel gedrukt. In plaats daarvan stapte ik de winkel binnen, paste hem en zonder ook maar enige twijfel kocht ik mijn eerste slangenring. Op de een of andere manier gaf hij me een heel speciaal gevoel. Dit is ondertussen al weer een aantal jaren geleden, maar het bijzondere gevoel bleef en in de loop der tijd werd ik steeds meer geraakt en gefascineerd door dit mysterieuze, mystieke dier. En daar bleef het niet bij.

Creativiteit heeft altijd al een belangrijke rol in mijn leven gespeeld, Elf jaar geleden, na het overlijden van mijn vader, toen ik niet wist hoe ik met mijn verdriet moest omgaan, kwam deze creativiteit me goed van pas. Uit mijn verdriet ontstonden mijn eerste grote objecten. Alsof ik iets nieuws moest gaan opbouwen. Het werden totempalen van ongeveer twee meter hoog. Tijdens het maken van deze totems, liet ik me volledig door mijn intuïtie leiden en toen ik eenmaal bezig was, leek het alsof alles wat me tijdens mijn studie zo had bezig gehouden nu ook duidelijker voor me werd. Alles wat ik er in verwerkte, had een symbolische betekenis, zonder dat ik dat van tevoren bedacht

Hanni Braspenning, pictorial artist,
Plutostraat 44
6543 WR Nijmegen
The Netherlands.
www.habras.exto.nl

She looked at me from the black velvet. Preferably I would have pushed my nose against the shop-window. Instead I entered the shop, fitted it and without a shadow of doubt, I bought my first snake ring. In one way or another it gave me a very special feeling. Meanwhile this is already a long time ago, but the special feeling remained and in the course of time I got more and more touched and fascinated by this mysterious, mystic animal. But the matter did not rest with that.

Creativity has always played an important role in my life. Eleven years ago, after the death of my father, when I did not know how to cope with my grief, this creativity suited me well. Out of my sorrow my first large objects originated. Like if I had to build up something new. It became totem-poles, about two meters high. During the making of these totems, I was guided completely by my intuition, and once I was busy, it seemed like everything that had kept me so much at work during my study, now became much more clear to me. Everything I worked into it had a symbolic meaning, without having thought it out previously. For, during my HBO educa-

had. Immers, gedurende mijn HBO-opleiding had ik me vaak verdiept in culturen, mythologieën, symbolen en het onderbewuste, dat me heel erg aantrok. Het boek van C.G. Jung, *De mens en zijn symbolen* is daarom tot op de dag van vandaag een boek voor mij gebleken waarin ik me steeds weer kan verdiepen. Mijn afstudeerscriptie schreef ik dan ook over symbolen.

En jawel hoor, bij de volgende totem kwam de slang te voorschijn. Als vanzelf. Ik vroeg me ook niet af waarom een slang. Uiteindelijk noemde ik deze totem *Het Paradijs*. Het paradijs met zijn lusten, de slang en de appel. Met de paradijsvogel bovenin, die als het ware een ode brengt aan al het moois dat hij ziet. Dan volgt er een kleinere totem, die alleen, maar wel heel duidelijk, de slang en de appel laat zien; de slang die Eva verleidt tot het eten van de appel, maar wel met een grote zon, die voor mij één van de wezenlijkste symbolen is. Een poos later, als ik de totem *Wedergeboorte* maak, nu geïnspireerd door de mythologie van de feniks die uit zijn as herrijst en als verjongde feniks verder leeft, komen ook hier weer een ouder- en kindslang te voorschijn, met aan de zijkant een gouden ei. Vanuit mijn intuïtie hoort hij er gewoon bij.

tion I often had lost myself in cultures, mythologies, symbols and the subconscious, which attracted me very much. Therefore, to this day, the book of C.G. Jung, *Man and his symbols*, has appeared to be a book in which I can lose myself ever and again. Accordingly I finished my college career with an essay on symbols.

And yes, at the next totem the snake appeared. Like by itself. I did not ask myself why a snake. In the end I called this totem 'The Paradise'. The Paradise with its desires, the snake and the apple. With the bird of paradise on top, which brings so to speak an ode to all fine things it observes. Then a smaller totem follows, which only, but clearly, shows the snake and the apple; the snake that seduces Eve to eat the apple, but with a large sun, one of the most essential symbols to me. A while later, when I make the totem 'Rebirth', now inspired by the mythology of the phoenix that rises from its ashes, living on as a rejuvenated phoenix, here again a parent and a child snake appear, with a golden egg at the sides. From my intuition he is just part of it.

But it is as if somewhere from the depth something bubbles up, asking itself: why always those snakes? And I can't give myself an

Maar het is, alsof er ergens uit de diepte iets omhoog borrelt wat zich afvraagt: waarom toch elke keer die slangen? En ik kan mezelf hierop geen antwoord geven. Het blijft bij een vaag gevoel. Er volgt een periode van twijfel. En dan vind ik, dat een kunstenaar eigenlijk van tevoren moet weten wat hij gaat maken. Die regel leg ik mezelf op. Om tot de ontdekking te komen dat ik me daardoor alleen maar blokkeer en er helemaal niets meer uit mijn handen komt.

Dan wordt het me duidelijk, dat het mijn intuïtie is die me leidt. Nu kan ik echt met de slang aan de slag. In een park vind ik een paar takken die door de storm van de bomen zijn gerukt. Ik wil de natuur aan mijn werk toevoegen! Er volgt een slang, waarvan ook een deel van de afgestroopte huid is te zien. Uit twee eieren steken babyslanggetjes hun kopje naar buiten. Ik noem dit object *Levenscyclus*. Een andere slang, what's new, kijkt nieuwsgierig de wereld in.

Dan takken waartussen drie slangen zich een weg omhoog zoeken. Tijdens het werken denk ik veel na over mijn twee zussen, om uiteindelijk de conclusie te trekken dat we wel erg verschillend in het leven staan. Als dit achter de rug is, verandert er iets in mijn fantasie.

Mijn werk is erg kleurrijk. Maar het is net alsof de kleuren steeds dieper bij me naar binnendringen. Er volgt een slang die ik de *Mexicaanse slang* noem. Jaren geleden zag ik een film die zich in Mexico afspeelde, waarin plotseling een oude bus kwam aanrijden. Op zich niet zo opmerkelijk. Maar het was de combinatie van de kleuren die me raakte. Lichtblauw met oker. Zo mooi, om nooit meer te vergeten. En natuurlijk heb ik de wens om een keer naar Mexico te

answer. It stays with a faint feeling. A period of doubt follows. And then I think that an artist actually should know what he is going to make. I set myself that rule. Subsequently discovering that I only block myself by that and nothing comes from my hands any longer.

Then it becomes clear to me that it is my intuition that guides me. Now I really can proceed with the snake. In a park I find a few branches torn off from the trees by the gale. I want to add nature to my work! A snake follows of which also part of its stripped skin is visible. From two eggs baby snakes put out their heads. I call this object 'Life cycle'. Another snake, what's new, inquisitively looks into the world.

Then branches, in between which three snakes are looking for a way up. While working on it I think a lot of my two sisters, at last drawing the conclusion that we stand very different in life. When this is over, something changes in my fantasy.

My work is very colourful. But it is just as if the colours penetrate ever deeper into myself. A snake follows, which I call the 'Mexican snake'. Years ago I saw a movie that was enacted in Mexico, in which suddenly an old bus came driving by. In itself not very remarkable. But it was the combination of colours which touched me. Light blue with ochre. Of such a beauty, one will never forget. And of course I wish to visit Mexico once, for its culture, but I can also imagine that the markets there are one big riot of colours!

After the branches a change came into the snake. I made her lying and very satisfied. I choose the colours black and red (gold is present all the time in my work, without

gaan, voor zijn cultuur, maar ik kan me ook voorstellen, dat de markten daar één grote kleurenzee zullen zijn!

Na de takken kwam er een verandering in de slang. Ik maakte haar liggend en heel tevreden. Ik koos de kleuren zwart en rood (goud is altijd aanwezig in mijn werk, zonder dat is het niet af). Ik moet een beetje lachen om deze combinatie, omdat ze me aan de kleuren van Martini doet denken. Chique!

Met veel plezier was ik met mijn slangen bezig. Ook maakte ik nog kleine prehistorische hagedisjes. Ik voelde me toen ook met die tijd verbonden en kon me goed voorstellen hoe het toentertijd voor deze dieren geweest moest zijn. Er kwamen ook nog wat kleinere slangentafereeltjes onder mijn handen vandaan. Maar hoe dan ook, de vraag bleef bestaan: wat betekent die slang nu toch eigenlijk voor mij?

Toen ik een keer exposeerde in het Jungiaans Instituut, kwam ik in gesprek met een psycholoog. Ik vroeg hem of hij meer uitleg over de slang en mij zou kunnen geven. Hij antwoordde, dat dat met een paar sessies wel mogelijk zou moeten zijn. Ik stelde mezelf de vraag, of ik dat op deze manier wel wilde. Het antwoord was nee! En langzaam veranderde het vage gevoel. In plaats daarvan werd ik steeds nieuwsgieriger. Ik ging fotoboeken over slangen bekijken en mijn bewondering nam steeds meer toe en ik raakte gefascineerd door haar vaak prachtige kleurschakeringen. Mijn bewondering groeide nog meer, toen ik ontdekte wat de slang allemaal symboliseerde. Haar symbolische betekenis vertoont veel tegenstrijdigheden; ze vertegenwoordigt zowel het kwade als het goede, zowel de dood als het leven. De

gold it is not complete). I have to laugh a bit over this combination, because they make me think of the colours of Martini. Chique!

With a lot of pleasure I worked with my snakes. I also made some small, prehistoric lizards. At that moment I also felt linked to that period and could imagine very well how it must have been for these animals at the time. Also a few, somewhat smaller snake scenes came from my hands. But anyhow, the question remained: what does that snake in fact mean to me?

When I once exhibited in the Jungian Institute, I entered into a discussion with a psychologist. I asked him whether he could explain more about the snake and me. He responded that that should be possible in a few sessions. I asked myself the question if I wanted that in this way. The answer was no! And gradually the vague feeling changed. Instead I became ever more curious. I started to watch photo books about snakes and my admiration increased more and more, and I got fascinated by her often beautiful shades of colour. My admiration grew even more when I discovered what the snake symbolized. Her symbolic meaning shows many contradictions; she represents evil as well as good, death as well

uraeuslang was in het oude Egypte een onmisbaar attribuut in de kroon van de farao. Ze bespog diens vijanden met gif. De dieptepsychoologie ziet in de slang een diersymbool dat teruggaat op de voortijd van de aarde en de mensheid.

Al helemaal verbaasd was ik, toen ik op Internet een afbeelding van Lilith zag. Lilith, slangegodin en eerste vrouw van Adam. In heel mijn christelijke opvoeding en bijbelse voorlichting had ik hierover nooit gehoord! Maar daar stond ze, fier met in iedere hand een slang. Het was alsof er een lichte schok door me heen ging. In een artikel van Monique

as life. The Uraeus snake in the old Egypt was an indispensable attribute in the crown of the farao. She spitted at his enemies with poison. Depth psychology sees in the snake an animal symbol that dates back to prehistoric times of earth and humanity.

I was entirely astonished when I saw a picture of Lilith on the internet. Lilith, a snake goddess and the first wife of Adam. In my whole christian education and biblical instruction I never heard about this! But there she was, proud, keeping a snake in each hand. It was like a light shock that went through me. In a paper of Monique

que Leurink, astrologe, las ik het volgende, wat me erg interesseerde: 'Twee oervrouwen: Lilith de vrije vrouwelijke geest en Eva, de gevangen vrouwelijke geest, zijn als archetypische vrouwelijke kracht in ons werkzaam. Alleen Eva heeft als oermoeder duizenden jaren de rol van de vrouw bepaald als de tweede vrouw van Adam. Echter, Lilith, de eerste vrouw van Adam, leeft al die jaren in het verborgene en heeft zich als een slang oergeloid in ons onderbewuste.'

Misschien is de slang wel gewoon mijn totemdier, dat mijn instinct en mijn primitieve oergevoel vertegenwoordigt. Misschien is zij wel mijn baken en richtingaanwijzer. Ik realiseer me nu ook, dat in de *De Kleine Prins* van Antoine de Saint-Exupéry, de slang ook een belangrijke rol speelt. Dit pareltje uit de Franse literatuur ontbreekt nooit in mijn bagage, als ik langer van huis ben, omdat het me bij het lezen telkens weer iets nieuws laat ontdekken en me tot nadenken prikkelt.

Momenteel ben ik bezig een slang te ontwerpen die door buikdanseressen gebruikt kan worden, omdat ik in mijn verbeelding een slang gemaakt heb van een gigantische afmeting die haar juiste plek zal vinden. Nu is dat nog als een soort droom, maar daar wil ik wel in blijven geloven!

Eén ding wordt me steeds duidelijker: de slang heeft me in haar greep heeft. Zij geeft me rust en het vertrouwen dat ze me mijn weg zal wijzen. Zij boezemt me door haar gif en boosaardige kant geen angst in. Integendeel, ik zie en voel haar schoonheid en goddelijkheid.

Zij is voor mij een onuitputtelijke bron van inspiratie. En dat maakt me gelukkig.

Leurink, astrologer, I read the following, which interested me very much: 'Two prehistoric women: Lilith the free female spirit and Eve, the captive female spirit, are active in us as archetypal female power. Only Eve as prehistoric mother has determined the role of the female for thousands of years as the second wife of Adam. However, Lilith, the first wife of Adam, lives in secret for all those years, curled like a snake in our subconscious.'

Maybe the snake is just my totem animal that represents my instinct and my primitive prehistoric feeling. Maybe she is my beacon and direction indicator. I also realize now that the snake also plays an important role in *The Little Prince* by Antoine de Saint-Exupéry. This little pearl in French literature is never missing in my luggage, when I am from home for a longer period, since while reading it, it lets me discover over and over again something new and it stimulates me to reflect.

At the moment I am busy designing a snake that can be used by belly dancers, because in my imagination I made a snake of gigantic size, which will find her way to the correct spot. Now it is still like a kind of dream, but I do want to keep believing in it!

One thing is becoming ever more clear to me: the snake has got me in her grasp. She gives me a rest and the faith that she will indicate my way. She doesn't inspire me with fear because of her poison and malign side. On the contrary, I see and feel her beauty and divineness.

For me she is an inexhaustible source of inspiration. And that makes me happy.

Translation from the Dutch: Ruud de Lang.

